

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

N. 66 (3956)

Anykščiai,

1979 m. birželio mėn. 12 d.

Kaina 2 kap.

Anksčiau išretinsim — gausiau užderės

Palyginus su ankstesniais metais dėl ilgai užsitęsusių šaltų, lietingų orų cukrinius runkelius rajono žemdirbiai šį pavasarį pasėjo žymiai vėliau. Tačiau, atšilus orams, jų vegetacija labai pagreitėjo ir dabar yra tolygi pernykštei. Šios kultūros pasėliai sukoncentruoti penkiuose rajono ūkiuose.

Gana gerai cukrinių runkelių priežiūros darbai organizuoti „Aukštakalnių“ kolūkyje. Šio kolūkio žemdirbiai pirmieji rajone pradėjo jų retinimą. Jau išretinti runkeliai 80 ha plote. Netrukus šį darbą aukštakalničiai baigs. Išretinti runkeliai čia nedelsiant papildomai tręšiami salietra. Jau baigia cukrinių runkelių retinimą Surdegio kolūkio Zvilūnų brigados žmonės. Čia ravėjimo ir retinimo darbų kokybės vertinimui sudaryta komisija. Stengiamasi, kad visi runkelių pasėliai būtų nušėti per 10 dienų. Atlikę šį darbą per nurodytą trumpą laiką, kolūkiečiai gaus papildomą

atlyginimą. Be to, komistija atsižvelgs ir į ravėtojų darbų kokybę bei paliktų daigų vidutinį skaičių kiekviename bėginiame metre.

To paties kolūkio „Sviesos“ padalinio žemdirbiai cukrinių runkelių priežiūrą padeda atlikti nemažas būrys moksleivių.

Neblogai cukrinių runkelių pasėliai prižiūrimi ir „Vieņybės“ kolūkyje. Čia jau birželio pirmosiomis dienomis pradėta juos retinti, ir dabar šis darbas baigiamas atlikti.

Pavėluotai cukrinių runkelių tarpueilių jėdymas ir jų retinimas atliktas K. Staro kolūkyje. Nors dabar šis darbas jau eina prie pabaigos, tačiau suvėluota šių darbų pradžia turės neigiamos įtakos derliui.

Visai nepatenkinamai cukrinių runkelių priežiūros darbai atliekami Staškūniškio tarybiname ūkyje. Žibų padalinyje. Nors tarpueilių jėdymui laiku, tačiau nei retinti, nei ravėti prieš savaitę jie nebuvo pradėti, kai tuo tarpu centriniame skyriuje ravėtojai jau darbavosi. Kuo anksčiau išretinsime

pašarinius runkelius, tuo gausiau jie užderės. Tačiau kai kurių ūkių agronomai tai užmiršta, šių kultūrų priežiūrą laikydami antraeiliu dalyku.

Pavėluotai pašarinių runkelių tarpueilius pradėjo pūrenti Andriūniškio, „Nevėžio“, „Gegužės pirmosios“ kolūkių mechanizatoriai. Šį darbą, taip pat ravėjimą ir retinimą turime visomis priemonėmis paspartinti.

Kai kuriuose ūkiuose dalis pašarinių runkelių nesudygo. Aišku savaime, tokius plotus turėsime atsėti ropėmis bei sėliniais. Kadangi pastarųjų šakniavaisių vegetacija yra gana trumpa, tad, pasėjus šias kultūras iki birželio vidurio, gerai prižiūrint, galima tikėtis dar ir neblogų jų derlių.

Agr. V. Branauskienė

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vadovai, žemdirbiai už reiklumą, pareigingumą, sąžiningą darbą gerbia Elmininkų padalinio vadovą komunistą Leoną Velaniškį. Nors augalininkystės padalinio vadovui rūpestių netrūksta nei žiemos, nei vasaros metu, Leonas Velaniškis spėjo įvykdyti ir eilę visuomeninių įpareigojimų. Nebe pirmi metai jis vadovauja ūkio liaudies kontrolieriams, yra išrinktas pirminės partinės organizacijos komiteto nariu. Daugiau kaip penkiolika metų elmininkietis Leonas Velaniškis Anykščių rajono liaudies teismo tarėjas. Leonas Velaniškis, suprasdamas, kad liaudies tarėjas turi būti ne tik teisingumo vykdytojas, bet ir karta auklėtojas, daug savo laisvalaikio skiria aiškinant tarubinių įstatymų reikalavimus.

Autoritetingas specialistas, aktyvus komunistas Leonas Velaniškis ir šiame yra išrinktas liaudies teismo tarėju.

Vyt. Bagdono nuotr.

Kosminis laivas „Sojuz-34“ sujungtas su orbitiniu kompleksu

TASS-o PRANESIMAS

1979 metų birželio 8 d. 23 valandą 2 minutės Maskvos laiku nepilotuojamas kosminis laivas „Sojuz-34“ sujungtas su orbitiniu pilotuojamu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-32“.

Po manevrų orbitoje, atliktų dviejų parų autonominio skridimo metu pagal valdymo centro komandas, laivas „Sojuz-34“ įskriejo į zoną, kurioje veikė laivo ir stoties „Sojuz-6“ automatinės suartėjimo sistemos, užtikrinusios kosminių aparatų išsijungimą, suartėjimą, prisijungimą ir susijungimą.

Prieš pradėdam laivo „So-

juz-34“ tolimojo suartėjimo su stotimi manevrus, kosminis laivas „Progres-6“ birželio 8-osios rytą buvo atskirtas nuo orbitinio komplekso ir skrieja autonominiu režimu.

Prisijungimo ir susijungimo procesus kontroliavo orbitinio komplekso įgula — draugai Liachovas ir Riuminas. Nepilotuojamas kosminis laivas „Sojuz-34“ prijungtas prie sujungimo mazgo, esančio stoties agregatų sekcijoje.

Visuose manevravimo etapuose laivo „Sojuz-34“ priartėjimo bei koregavimo va-

rikliai ir jo sistemos funkcionavo normaliai.

Kosminis laivas atgabeno į stotį įgulai medžiagų tolesniems moksliniams tyrimams, papildomų įrengimų, korespondenciją ir maisto produktų. Komplekso įgula pradėjo laivo „Sojuz-34“ iškrovimą.

Telemetrijos Informacijos duomenimis ir kosmonautų pranešimais orbitinio komplekso „Saliut-6“ — „Sojuz-32“ — „Sojuz-34“ sistemos dirba normaliai.

Vladimiras Liachovas ir Valerijus Riuminas jaučiasi gerai.

Rūpestingiau prižiūrėkime sėklinius sklypus

Dėl nepalaikčių praėjusio rudens orų daug kur žiemkėnų pasėliai išretėjo, piktžolėti. Reikia ypač susirūpinti žiemkėnų sėklinių sklypų priežiūra, kad turėtume rudenį geros jų sėklos ir ateinančiais metais užaugintume brandesnę derlių. Deja, kai kurių ūkių agronomai šį svarbų darbą pamiršta. „Nevėžio“, Surdegio, K. Staro kolūkių laukuose nėra išskirtų sėklinių sklypų iš bendrų laukų masių. Nedžiuginą akies šių kolūkių kviečių laukai, kuriuose styro rugių varpos. Pats laikas ūkių agronomams, pasitelkus atostogaujančius moksleivius, išvalyti sėklinių kviečių pasėlius nuo rugių. Be to, kviečių

laukuose pastebime daug bujojančių ramunų, nes K. Staro, Skiemonių kolūkių agronominė tarnyba nepasirūpino nupurkšti jų herbicidais.

Rajone trūksta vikių sėklos, todėl dideli plotai buvo apšėti žirnių mišiniais. Dalį jų numatoma pasilikti sėklai. Mišiniai gerai sudygo, dabar dar juos galime nupurkšti herbicidais. Tačiau sėklinių mišinių priežiūra visiškai pamiršta „Nevėžio“, Surdegio kolūkiuose.

Blogai prižiūrimos bulvės K. Staro, „Nevėžio“ kolūkiuose. Sėkliniai bulvių sklypai čia neišskirti arba bus numatyti bendruose plotuose su ūkiniais bulvių pasėliais. Šių ūkių specialistai padarė rimtą klaidą, nenupurkšdami bulvių simazinu. Dabar šį chemikalą pavartoti jau vėlu — bulvės sudygo ar dygsta. Reikia pasėliuose intensyviau naikinti piktžolės mechaninėmis priemonėmis.

Mūsųose prigijusi praktika lavų sėkliniais sklypais susirūpinti tik prieš derliaus nuėmimą. Todėl atsitinka tokios „staigmenos“, kaip Staškūniškio tarybiname ūkyje. Rudenį šis ūkis įsigijo kviečių „Starke-II“ elito sėkliniam sklypui. Dabar ūkio šeimininkai nebežino, kur šiuos kviečius pasėti, o gal jie buvo sumaišyti su kitos veislės grūdais.

Daug rūpestio žemdirbiai turi, prižiūradami daugiamečių žolių sėklinius sklypus. Šiemet buvo išnaudoti visi buvę dobilų sėklos rezervai. Nelengva bus vėl šia sėkla apsirūpinti. Pusę visų sėklinių dobilų plotų palikta sėklai iš pirmos žolės. Tačiau „Nevėžio“, K. Staro, Skiemonių, Surdegio kolūkių agronomai neprisiėmė nupurkšti sėklinių dobilų pasėlių insekticidais. Delsiama šiuose ūkiuose šienauti dobilų plotus, skirtus sėklai iš antros žolės. O juk, uždelus antros žolės sėklos brandinimą, labai sunku būna ją išskirti.

Agr. V. Narkevičienė

Ekskursijos maršrutas — į Elmininkus

Kiekvieną savaitę į Elmininkus iš įvairių respublikos rajonų atvyksta ekskursijų dalyviai. Svečiai domisi bandymų stoties mokslininkų veikla, užsuka į laboratorijas, susipažįsta su žemdirbių laimėjimais. Elmininkiečiai atvykstantiems svečiams yra net sudarę ekskursijos maršrutą. Važiuodami šiuo

maršrutu svečiai apžiūri bandymų laukus, kultūrinės ganyklas, ūkio statybas, išaugusią, išgrąžėjusią gyvenvietę. Pastaruoju metu ypač Elmininkuose pagausėjo moksleivių ekskursijų. Štai vien šiomis dienomis ūkyje pabuvojo dvi Troškūnų vidurinės mokyklos auklėtinių grupės.

V. Bagdžius

Liaudies tarėjų rinkimai

Anykščių autokelių valdyboje įvyko susirinkimas, kuriame dalyvavo darbų vykdytojai, punktų viršininkai, kelio meistrai, darbininkai ir administracinis personalas. Pranešimą apie liaudies teismų tarėjų rinkimus padarė Anykščių žemės ūkio valdybos vyr. juriskonsultė L. Garnelienė.

Autokelių valdybos viršininko R. Kuzmos pasiūlymu, o taip pat pasisakiusiems Z. Kuprienei, A. Navickui ir kitiems pritariant, kolektyvas vienbalsiai išrinko į liaudies teismo tarėjus valdybos techninių skyriaus inžinierių Albertą Karvelį.

Prieš keturiolika metų Albertas Karvelis atėjo dirbti į Anykščių autokelių valdy-

bą. Nuo pat pirmųjų darbo dienų Albertas užsirekomendavo kaip gabus, sumanus kelininkas. Daug pastangų ir energijos jis atiduoda savo tiesioginiam darbu, nemažai turi visuomeninių pareigų, yra valdybos draugiškojo teismo pirmininkas, profsąjungos vietos komiteto pirmininko pavaduotojas. Už sąžiningą darbą ne kartą buvo premijuotas piniginemis premijomis. Jis taip pat apdovanotas keliais valdybos garbės raštais už prisiimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą ir viršijimą.

Valdybos dirbantieji yra įsitikinę, kad Albertas Karvelis, būdamas liaudies tarėju, neapvils kolektyvo pasitikėjimo.

A. Nemickas

Mes — tėvų pamaina

Birželio 4 d. prie Kavarsko vidurinės mokyklos mokinių bendrabučio suplevėsavu raudona vėliava su užrašu „Mūsų darbas įsilieja į mano respublikos darbą“.

Išlydėti mus į Jakiškio tarybinio ūkio laukus atvyko Anykščių rajono liaudies

švietimo skyriaus inspektoriaus H. Cegys, Jakiškio tarybinio ūkio partinės organizacijos sekretorius Vyt. Vėbra, mokyklos direktorius Vyt. Plukas, jaunesnieji pionieriai.

Asta Sakalytė
Darbo ir poilsio stovyklos komisarė

Efektyvumas — svarbiausias reikalavimas

Lietuvos KP Centro Komiteto 1979 metų gegužės plenarumas, apspausdintas respublikos partinės organizacijos uždavinius didinti komunistinio auklėjimo efektyvumą, vykdamas partijos XXV suvažiavimo reikalavimus ir TSKP CK nutarimą „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjimo darbo gerinimo“, nubrėžė atsakingus uždavinius ir paskaitinei propagandai. „Zinijos“ organizacijos pareigos visų pirma siekti didesnio paskaitų veiksmingumo ir kokybės.

„Zinijos“ narių skaičius respublikoje viršija 50 tūkstančių, per metus jie perskaito daugiau kaip 300 tūkstančių paskaitų. Ši masinė tarptautinės inteligentijos organizacija atlieka platų ideinį, politinį darbą gyventojų tarpe, skleidžia mokslo žinias, prisideda, keliant darbo žmonių kvalifikaciją, skatina jaunimo domėjimąsi mokslu.

Tačiau dabartinio metu, kai klausytojų auditorija yra žymiai daugiau informuota ir išsimokslinusi, didesnis reikalavimas kyla ir patiam lektoriui. Jų sudėties gerinimui „Zinijos“ organizacijos turi ypaci atsakingai panaudoti dabartinį lektorių atstovų ir pasirušimo nario siliety keitimui laikotarpį.

Svarbiausias atstovų tikslas — įvertinti kiekvieno lektoriaus darbo kokybę. Renkuojamos paskaitos, atstacinių komisijų pokalbiuose su lektoriais išsiaiškinamos jiems rūpimos problemos, įvairiausiškai svarstomi paskaityto darbo gerinimo klausimai. Visoje respublikoje išsiaiškinami pajėgesni lektoriai, kuriems rekomenduojama skaityti paskaitas ne tik savo kolektyve, bet rajone ir už jo ribų; kitiems rekomenduojama dirbti labai

svarbiu organizacini arba metodini darbu. Dera priminti, kad TSKP Centro Komiteto nutarime dėl paskaitinės propagandos būklės ir priemonių jai pagerinti nurodoma, jog dalyvavimą paskaitinėje propagandoje partija laiko didelės politinės svarbos reikalu, šį darbą gebančius atlikti žmones rekomenduojia išlaisvinti nuo mažiau reikšmingų įpareigojimų.

„Zinijos“ draugijos narių išsilavinimas nėra žemas — 75 procentai yra pasiekę aukštąjį ir nebaigtą aukštąjį mokslą. Tačiau ateityje turime dar tvirtiau orientuotis į geriausius pasiruošusius žmones.

Ne visi lektoriai yra aktyvūs. Miestų ir rajonų organizacijos jau atliko reikšmingą darbą, išsiaiškindamos neaktyvumo priežastis, sutikrindamos narių įskaitą. Reikia išlaikyti savo gretose visus narius, kurie naudingai dalyvauja draugijos veikloje: skaito paskaitas, recenzuoja jas, organizuoja paskaitinį darbą, parašo metodines medžiagas, dalyvauja leidyboje. Tačiau būtų klaidinga galvoti, kad kuo didesnis lektorių skaičius — tuo geresnis ir darbas.

Telkiant lektorių gretas, labai svarbu atidžiai analizuoti paskaitinės propagandos tematinį kryptingumą. Ypač daug dėmesio reikia skirti ateistinei propagandai. Daugelyje rajonų maža gerų tarptautininkų. Visapusiškai stiprintina gamtos mokslų, žemės ūkio žinių propaganda.

Džiugu pažymėti, kad per pastaruosius trejus metus, bendrajam draugijos narių skaičiui padidėjus penktadaliu, profesorių ir mokslų daktarų, docentų ir kandidatų

skaičius išaugo 45 procentais. Aukštosios kvalifikacijos lektoriai skaito daug turiningų paskaitų regioniniuose centruose veikiančiose lektorių mokyklose ir seminariuose. Be to, tik pernai buvo suorganizuotos 1366 jų išvykos į rajonus. Vidutiniškai per išvyką kiekvienas lektorius perskaitė po kelias paskaitas. Šių lektorių išvykos didina paskaitinio darbo efektyvumą, tad būlina jas maksimaliai panaudoti. Tačiau pagrindinis paskaitų krivis vis dėlto tenka rajoninės grandies lektoriams. Todėl taip svarbu suburti gausų aktyvų aukštos kvalifikacijos lektorių būrį kiekviename rajone, didesnėse pirminėse organizacijose, užtikrinti darnią jų mokymo ir metodinės paramos sistemą.

Dabar pirminių „Zinijos“ organizacijų turime daugiau kaip 2200. Dauguma jų — gerai organizuoti, veikūs lektorių kolektyvai. Palaikytina pirmiausia rajonų patirtis, toliau stiprinant pirminius lektorių kolektyvus, juos stambinti, dirbti pagal teritorinius gamybinius ūkių susivienijimus.

Panevėžio rajono tarpukiniuose susivienijimuose sudarytos „Zinijos“ pirminių organizacijų pirmininkų tarybos, recenzentų grupės. Štai Vėžio susivienijimo pirmininkų tarybai vadovauja biologijos kandidatas Pabaliūso zoninės paukštininkystės bandymų stoties skyriaus vedėjas A. Tarvydas. Susivienijimo organizacijose — 70 lektorių, kurie per metus perskaito 800 paskaitų. Bendromis jėgomis įrengti metodiniai lektorių kaimeliai, paruošta gera informacinė medžiaga — skelbimai, kvietimai,

mai, informaciniai lapeliai. Pirmininkų tarybos koordinuoja ir nukreipia lektorių mokymą, paskaitinį darbą, reguliariai išklauso organizatorių ataskaitas, skatina gerus lektorius: atsispausdino garbes ir padėkos raštus, sveikinimus jubiliejaus proga. Organizuojamos susivienijimo lektorių ekskursijos, išvykos. Pirmininkų taryba organizuoja keitimąsi lektoriais, reguliariai pasikviečia žinomų respublikos mokslininkų.

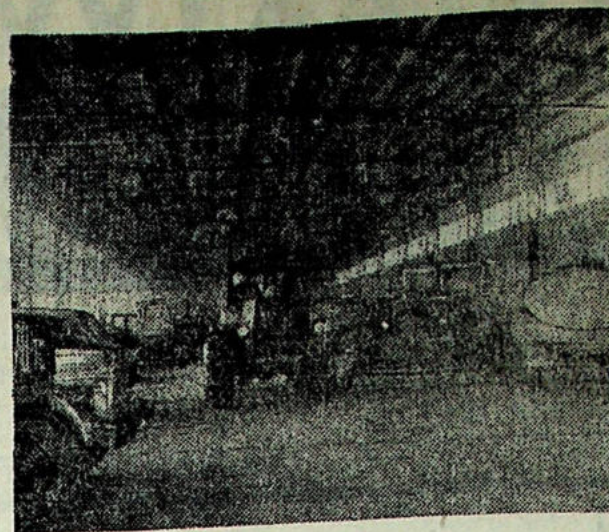
Planuojant paskaitinį darbą, svarbiausia orientuotis į darbo kolektyvą — cechą, brigadą. Kiekviename šių kolektyvų kas mėnesį turi būti perskaityta bent po vieną-dvi paskaitas.

Maža to, kad kolektyve reguliariai skaitomos paskaitos. Pasitaiko, kad jas laiko maždaug tie patys žmonės, o tam tikra dalis nuolat lieka nuošalyje. Mūsų atlikto tyrimo duomenimis 1978 metais nesilankė paskaitose 18 procentų kaimo ir 13,6 procento miesto dirbančiųjų. Nesilankė kaip tik mažesnio išsilavinimo žmonės. Vadinausi, auditoriją reikia diferencijuoti, planuoti renginius, atsižvelgiant į atskirų gyventojų grupių interesus.

Daugelyje miestų ir rajonų perspektyvinis paskaitinės propagandos planas jau tapo sudėtine miesto ir rajono, kolektyvo socialinio ekonominio vystymo plano dalimi. Tai padeda koordinuoti „Zinijos“ veiklą su kitomis organizacijomis, siekti didesnio auklėjamojo darbo efektyvumo.

A. Skrupskelis
Lietuvos TSR „Zinijos“ draugijos pirmininko pirmasis pavaduotojas

Malonu gyventi ir dirbti Želsvelėje

Ne pramonės įmonę matome šioje nuotraukoje, o Kapsuko rajono Želsvelės kolūkio naująjį garažą. Dar erdvesnės kolūkio mechaninės dirbtuvės. Po stogu žemės ūkio mašinų, padargai.

Industriiniais pagrindais pertvarkoma gyvulininkystė. Karvių kompleksu jau laikoma apie tūkstantį gyvulių, baigiama statyti 600 vietų veršėdė. Siuolaikinis cechas aprūpina kombinuotaisiais pašarais ne tik savo, bet ir dešimtį kaimyninių ūkių. Siemėl Želsvelė stato didelį stambiųjų pašarų sandėlį, kad galėtų visiškai mechanizuoti šieno ir šiaudų sudorėjimą. Darbas kolūkyje tapo lengvesnis ir našus.

Želsvelės kolūkis, vadovaujamas TSRS valstybinės premijos laureato V. Marazo, vienas pirmųjų respublikoje perkėlė visus kolūkiečius iš vienkiamų. Moderni ištaiginga gyvenvietė pelnė TSRS Ministrų Tarybos premiją. Į ją puošia daugiaaukščiai gyvenamieji namai su visais patogumais, čia veikia parduotuvė ir valgykla, ambulatorija ir kultūros namai, mokykla ir vaikų darželis. Už gražų aplinkos sutvarkymą kolūkio gyventojai pernai buvo pripažinti pirmoji vieta respublikoje.

Želsvelėje kolūkio valdyba neretai tenka spęsti klavsimą dėl naujų narių priėmimo. Įvairiuose gamybos būruose dirbujasi daug jaunimo. Žmonės į Želsvelę traukia puikios darbo sąlygos, gerai sutvarkyta buitis.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Jaunujų specialistų darbo teisės ir pareigos

Mūsų šalies piliečių teisė į darbą — tai kartu ir jų moralinė pareiga, garbės reikalas, teisinis būtinumas. Ši teisė įtvirtinta pagrindiniame mūsų šalies įstatyme, Tarybų Sąjungos Konstitucijoje.

Visų darbininkų ir tarnautojų, jų tarpe ir jaunujų specialistų darbinės teisės ir pareigos įtvirtintos Tarybų Sąjungos ir sąjunginių respublikų darbo įstatymų pagrinduose bei darbo įstatymų kodeksuose.

Sutinkamai su darbo įstatymais, jaunieji specialistai — tai asmenys, atitraukti nuo gamybos baigę aukštąsias ir specialiąsias mokymo įstaigas (technikumus, prof. technines mokyklas) ir privalantys sutinkamai su paskirstymo planais išdirbti gamyboje įstatymais nustatytą terminą.

Jaunieji specialistai paskirstomi ir nukreipiami dirbti centralizuotai, pagal patvirtintą planą. Paskirstymo planus kasmet tvirtina sąjunginių respublikų Ministrų Tarybos. Įmonės, įstaigos ir organizacijos, kurioms reikalingi atitinkamų sričių specialistai, aukštesnėmis pagal pavaldumą žinyboms turi pateikti paraiškas.

Asmenys, pasiūsti mokyti įmoniu, įstaigų, kolūkių, tarybinių ūkių ir kitų organizacijų, gražinami dirbti į tas paties įmones ir organizacijas. Jeigu tos įmonės bei organizacijos sutinka, jauni

specialistai gali būti pasiūsti dirbti kitur.

Kolūkio įstatų 41 straipsnis nurodo, kad kolūkiečiai, baigę mokyklas kolūkio siuntimu, privalo grįžti dirbti pagal specialybę į tą kolūkį. Be pateisinamos priežasties nutraukus mokslus, taip pat atsisakius grįžti į kolūkį dirbti, kolūkiečiai turi grąžinti visą kolūkio išmokėtą stipendiją sumą, jei tai buvo numatyta šalių susitarime dėl pasiuntimo mokyti.

Jaunieji darbininkai, baigę profesines technikos mokyklas ir technikos mokyklas, jaunieji specialistai, baigę aukštąsias ir specialiąsias vidurines mokyklas, aprūpinami darbu, atitinkančiu jų įgimtą specialybę ir kvalifikaciją.

Prieš darbo pradžią visiems jauniems specialistams duodamos vieno mėnesio atostogos, nepriklausomai nuo to, kada jiems mokykloje buvo paskutinės atostogos. Atostogų metu jaunajam specialistui išmokama mėnesinės stipendijos dydžio pašalpa įmonės, įstaigos, organizacijos, į kurią jis paskiriamas dirbti, sąskaita. Darbo užmokeskis už atostogų laiką nemokamas.

Sutinkamai su darbo įstatymais, pasiūstiems dirbti jauniems specialistams, kurie baigę aukštąsias ir specialiąsias vidurines mokyklas, mokama vienkartinė pašalpa pačiam darbuotoiui ir jo šeimos nariams pusės dydžio, lyginant su bendromis normomis. Jauniems specialistams taip pat sumokami paties darbuotojo ir jo

šeimos narių kelpiniginiai ryšium su važiavimu į naują darbavietę ir turto pervežimo išlaidos. Jaunojo specialisto šeimos nariai, turintys teisę gauti kompensacijas — tai kartu su juo gyvenantys arba jo išlaikomi asmenys: vyrai, žmona, vaikai, tėvai.

Jaunam specialistui ir jo šeimos nariams apmokamos kelionės išlaidos pagal kieto vietą ženklinio vagono tarifą: vandens keliais — pagal II klasės bilietų kainą, o važiuojant plentais ir vieškeliais — pagal toje vietoje galiojančių atitinkamo transporto bilietų kainą. Jeigu važiuojant traukiniu kelionės trunka ilgiau kaip vieną parą, tai šalims susitarus, gali būti apmokama pagal minkštojo vagono tarifą. Kelionės išlaidos apmokamos tada, kai pateikiami atitinkami dokumentai, patvirtinantys padarytas išlaidas.

Pervežant turta, pačiam jaunam specialistui apmokama ne daugiau kaip už 240 kg, o vienam šeimos nariui — ne daugiau kaip už 80 kg. Jeigu organizacijos administracija šiam tikslui duoda transportą, kelionės bei turto pervežimo išlaidos jaunam specialistui neapmokamos.

Už kelionėje išbutą laiką mokami dienpinigiai jaunam specialistui — po 1 rublį per parą — ir išduodama vienkartinė pašalpa pusės pareiginės algos naujoje darbo vietoje dydžio. Jaunojo specialisto šeimos nariams vienkartinė pašalpa mokama vieno ketvirtadaliu paties jaunjo specialisto pašalpos dydžio.

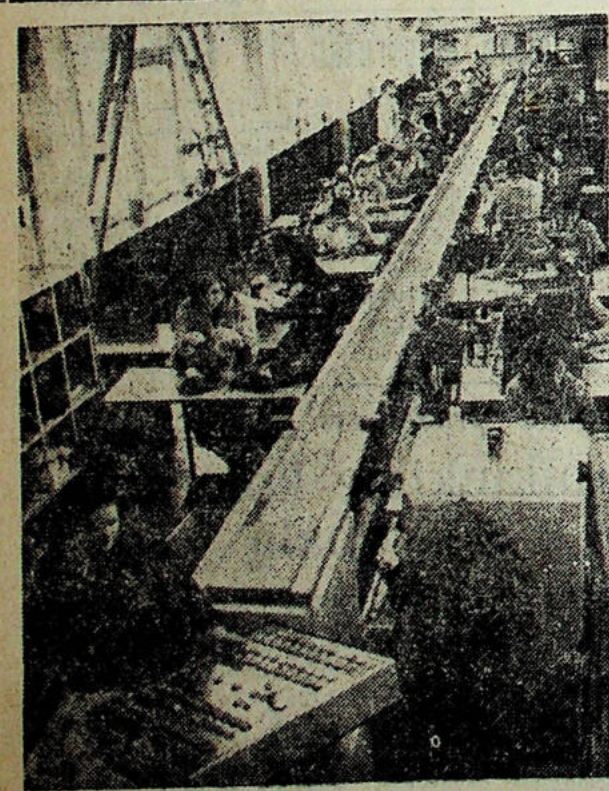
Šeimos narių kelionės išlaidos bei turto pervežimo išlaidos, jiems priklausančios vienkartinė pašalpa išmokama tik tuo atveju, jeigu jie į naują gyvenamąją vietą persikelia vienerių metų bėgyje po jauno specialisto atvykimo dirbti.

Jeigu jaunas specialistas siunčiamas dirbti į ankstesnę gyvenamąją vietą, kur gyvena jo šeima ir jam išaugotas gyvenamasis plotas, vienkartinė pašalpa neįmokama. Kelionės bei turto pervežimo išlaidos kompensuojamos bendrais pagrindais. Analogiška tvarka ir tais atvejais, kai grįžta dirbti į įmonę, kolūkį, tarybinį ūkį jaunas specialistas, nukreiptas mokyti įmonės ar ūkio siuntimu.

Jeigu jaunas specialistas siunčiamas dirbti tos pačios gyvenamosios vietos ribose arba ne toliau, kaip 25 km nuo gyvenamosios vietos, kurioje yra įmonė, tai apmokamos tik faktinės paties jauno specialisto ir jo šeimos narių persikėlimo bei turto pervežimo išlaidos.

Sutinkamai su darbo įstatymais, jeigu jaunas specialistas be svarbios priežasties neatvyko į darbavietę arba atsisakė pradėti dirbti, arba iki pasibaigiant įstatymo numatytam terminui jo paties pageidavimu arba už darbo drausmės pažeidimus buvo atleistas iš darbo, jis privalo grąžinti išmokėtas kompensacijas.

nukelela 13 puse

Kauno „Raudonojo Spalio“ avalynės fabrike įrengtas naujas šiuolaikinis cechas, kuris čia vadinamas madingos avalynės cechu. Jame gaminami vyriški batai, aulinukai, išėiginiai ir kasdieniniai pushčai — gražių spalvų, madingų fasonų. Apie 80 procentų šiame ceche pasiūtos avalynės žymima kokybės penkiaaukšiu.

Nuo metų pradžios Kauno avalynininkai pasiuntė į prekybos tinklą šešiolikos modelių vyriškos avalynės.

NUOTRAUKOJE: madingos avalynės ceche. A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

Jaunuju specialistu darbo teisės ir pareigos

Atleista iš 2 pusl.

Tačiau galimi atvejai, kai jaunas specialistas bus išleistas iš darbo jo paties pageidavimu, bet dėl svarbių priežasčių. Šios svarbios priežastys — tai žmonos ar vyro perkėlimas dirbti į kitą vietovę, nešios ar turinčios iki vienerių metų amžiaus vaiką moters persikėlimas dirbti pagal gyvenamąją vietą, darbo sutarties sąlygų pažeidimas dėl administracijos kaltės. Nutraukus darbo sutartį dėl šių priežasčių, išmokėtos jaunam specialistui kompensacijos negražinamos. Jauni specialistai privalo išdirbti pagal paskyrimą ne mažiau kaip tris metus (išskyrus tuos atvejus, kai specialūs aktais nustato kitą būtiną atidirbimo terminą). Įmonių ir organizacijų vadovams draudžiama priimti į darbą jaunuosius specialistus, neišdirbusius 3 metų po mokyklos baigimo, jeigu jie neturi paskyrimo dirbti šioje įmonėje bei organizacijoje, arba atitinkamų dokumentų, kad jiems leidžiama įsidarbinti savarankiškai. Jaunus specialistus pašaukus tarnauti Tarybinėje Armijoje, tarnybos laikas įskaitomas į bendrą terminą, reikalingą atidirbti po mokyklos baigimo. Jei darbo laikas po mokyklos baigimo ir laikas, išbūtas Tarybinėje Armijoje, yra mažesnis, negu 3 metai, tai pasibaigus tarnybai, jaunas specialistas privalo grįžti į tą įmonę, įstaigą, organizaciją, į kurią buvo nukreiptas dirbti pagal paskyrimą. Trijų mėnesių laikotarpyje jaunas specialistas turi pranešti aukštesnei pagal pavaldumą žinybai, kada jis buvo išleistas į atsargą, adresu tos įmonės, įstaigos, organizacijos, į kurią buvo nu-

kreiptas dirbti po mokslo įstaigos baigimo. Atitinkama žinyba per 15 dienų turi išspręsti klausimą dėl darbo ir atsiųsti specialistui pažymėjimą.

Darbo sutartis su jaunaisiais specialistais sudaroma, atvykus jam į paskyrimo vietą, pateikiant pasą, diplomą apie mokslo įstaigos baigimą ir pažymėjimą apie pasiuntimą dirbti.

Negali būti nustatomas šalių susitarimu išbandymo terminas, priimant į darbą jaunąjį specialistą.

Administracija privalo jaunąjį specialistą įdarbinti pagal specialybę. Nesant tokios specialybės, aukštesnė pagal pavaldumą žinyba gali nukreipti jaunąjį specialistą dirbti kitur.

Išstatymai nustato kai kuriuos jaunų specialistų perkėlimo į kitą darbą, atleidimo iš darbo ypatumus.

Jaunojo specialisto perkėlimas nuolatini dirbti į kitą įmonę, įstaigą, organizaciją galimas, esant ne tik jauno specialisto sutikimui, bet ir suderinus tai su aukštesne pagal pavaldumą žinyba.

Su aukštesne pagal pavaldumą žinyba turi būti suderintas jauno specialisto atleidimas iš darbo. Jeigu jaunas specialistas dirba įmonėje, įstaigoje, organizacijoje, kuri buvo išsiuntusi mokyti, galima atleisti iš darbo specialistą šalių susitarimu.

Jaunas specialistas savo iniciatyva gali nutraukti darbo sutartį tik esant įstatymuose išvardintoms svarbioms priežastims. Šios priežastys — tai liga ar invali-

dumas, dėl kurių jaunas specialistas negali dirbti to darbo, slojimas mokytis į aspirantūrą, darbo sutarties sąlygų pažeidimas dėl administracijos kaltės. Atleidžiant jauną specialistą šiais pagrindais, reikalingas aukštesnės pagal pavaldumą žinybos sutikimas.

Atleidžiant iš darbo jauną specialistą administracijos iniciatyva, greta suderintu su FGK, reikalingas aukštesnės pagal pavaldumą žinybos sutikimas. Nutraukiant darbo sutartį su jaunu specialistu tuo pagrindu, kad jis neatitinka einamų pareigų ar dirbamo darbo dėl nepakankamos kvalifikacijos, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad darbuotojas dėl patyrimo tame darbe stokos, dėl trumpo darbo stažo negalėjo pilnai įsisavinti savo darbinės kvalifikacijos. Todėl šis atleidimas paprastai negalimas. Negalima nutraukti darbo sutarties su jaunu specialistu ir po to, kai atestacinė komisija nustato, kad šis specialistas neatitinka einamoms pareigoms.

Jei jaunas specialistas neįsistatė buvo priimtas į darbą, atleidžiant jį nereikalingas profsąjungos FGK sutikimas.

Pasibaigus įstatymo nustatytam jaunojo specialisto būtinajam atidirbimo pagal paskyrimą terminui, administracija neprivalo nutraukti su šiuo specialistu darbo sutarties.

P. Pečiulienė

Anykščių rajono tarpukinės juriskonsultų grupės vyresn. juriskonsultė

Iš Anykščių istorijos

Iki miesto rekonstrukcijos

Per XVII a. vidurio karus nukentėję Anykščiai iki amžiaus pabaigos atsikūrė, o gal ir kiek išaugo. Iš dalies tai liudija 1699 m. bažnyčios inventoriuje pateikti duomenys: klebonijos jurisdikcijos dalyje už Sventosios buvo 18 1/2 sklypo, o mieste — 27 1/2 sklypo su 38 dūmais; veikė 5 karčemos. Vadinas, nuo 1649 m. klebono valdovė Vilniaus gatvėje sodybų skaičius padidėjo dviem trečdaliais. Neaišku, ar ši proporcija taikytina visam miestui, juoba, kad tiksliau nežinoma, ar nepadidėjo klebono jurisdikcijos plotas (per tą laiką padidėjęs joje sklypų skaičius nuo 30 iki 45 taip pat galėjo reikšti ir sklypų susmulkėjimą). Kai kuriuose leidiniuose nurodoma, jog XVII a. ir XVIII a. pradžioje Anykščiai buvo didesni už Ukmergę, nes pagal 1699 m. valdovo universalia pašto išlaikymui jie mokėję 65 auksinus, o Ukmergė tik 40. Tačiau kažin ar tai pakankamas tokiam išvada argumentas: per XVII a. vidurio karus Ukmergė gerokai nukentėjo ir todėl mokėstis jai galėjo būti sumažintas.

Siaurės karo ir feodalų vidaus kovų metu Anykščiai, kaip ir kiti Lietuvos miestai bei miesteliai, labai suvargo nuo nesibaigiančių kariuomenės žygių, pastolių ir kontribucijų. 1700 m. Povilas Sapiega įsakė išmokėti 5472 auksinus iš Anykščių valstiaus padūmės bei pagavės mokesčio už 1670—1690 m. laikotarpį, reikalingus vokiečių kariuomenės eskadronui išlaikyti. M. Visnaveckio universale nurodoma, jog Anykščių ir Penio-

nių seniūnijos su klebonijomis beveik visiškai sunaikintos. Be to, 1706 m. j. Anykščius pasitraukė švedų sumušti rusų ir Augusto II kariuomenių likučiai, kurie, matyt, taip pat nepagailėjo gyventojų. Per karą nukentėjo net apylinkės miškai — buvo labai iškirstas Anykščių šilėlis. Net 1735 m. pagal Rusijos kariuomenės Astrachanės pulko vado įsakymą iš kiekvieno Anykščių pavieta dūmo reikėjo surinkti po 2 ir 4 talerius arklų pašarui.

Nėra tikslių žinių, kokias pasekmes šie įvykiai turėjo miestui. Apie tai galima spręsti tik netiesiogiai ir dalinai iš klebono jurisdikcijos nuostatų. 1710 m. jurisdikcijos dalyje prie bažnyčios buvo 15 dūmų (1649 m. — 23, o 1699 m. — 38 dūmai), o už Sventosios — tik 2 dūmai (1649 m. — 27). Iki 1725 m. klebono jurisdikcijos dūmų skaičius kiek padidėjo, nes prie bažnyčios surašyta 103 1/4 apgyventų ir 3 priimtinių sklypai, o už upės atitinkamai 12 ir 14.

1738 m. Anykščių seniūnijos inventorių pirmą kartą pateikia duomenų ir apie valdovui priklausiusią miesto dalį, kurioje surašyta daugiau kaip 200 sklypų, tačiau juose gyvenusios tik 75 činšinininkų šeimos (tarp jų 30 žydų šeimų). 17 šeimų buvo neseniai atsikėlusios į Anykščius, vadinas prieš kurį laiką miesto būta dar kiek mažesnis. Turguje veikė 22 krautuvės. Mieste buvo karčemų (jų skaičius nenurodytas) ir skerdykla. Kadangi 1744 m. klebono jurisdikijoje buvo 24 sodybos (10 prie bažnyčios ir 14 — su karčema — už upės), tad apie 1740 m. visame mieste tekū laukti gyvenus maždaug 100 šeimų, t. y. tik apie 50 proc. jų skaičiaus XVII a. viduryje. Iš to reikėtų spręsti, kad miestas dar buvo neatsikūręs po XVIII a. pradžios karų ir nelaimių. Dalinai tokia išvada patvirtina ir neatstatytas tiltas per Sventąją: 1738 m. per upę kėlė kelias.

Sumažėjęs sodybų skaičius po XVIII a. pradžios karų ir nelaimių rodo išretė-

jusį visos teritorijos užstatymą arba visiškai išnykusią kurią nors miesto dalį (duomenų apie tai nėra). Karo ir plėšimų nuvargintų miestiečių atstatyti namai taip pat kažin ar turėjo gerą vaizdą. 1764—1765 m. mieste surašyti 97 dūmai, nemaža laisvų sklypų (47 dūmai priklausė žydams; Anykščių kahalui priklausė iš viso 390 mokesčių mokėtojų, bet dalis jų, matyt, gyveno apylinkės kaimuose). Turgaus aikštėje, be krautuvų, veikė ir išdo austrija.

1773 m. Anykščių seniūnijos inventorių nurodo mieste 112 sodybų, o tai liudija apie nežymų gyventojų didėjimą, kuris vyko gausėjant žydų tautybės žmonių (58 sodybos). Dėl to gal kiek plėtėsi ir Anykščių prekyba: yra duomenų, kad 1772 m. iš dvaro į Rygą buvo vežami linai ir kanapės, iš valstiečių superkant vietos rinkos kainomis, o parduodant žymiai brangiau. Tarp miestų gyventojų buvo 4 amatininkai: 3 siuvėjai ir kalvis (duomenys veikiausiai nepilni).

Dar 1757 m. Anykščiuose pradėta statyti didoka mūrinė bažnyčia (vietoje sudegusios ar nuo senumo sugriuvusios). Pagrindinis pastato turis buvo baigtas 1768 m., o atskirų dalių pristatė mas ir įrengimas užtruko iki XVIII a. pabaigos.

Veikiančioje turgaus aikštėje 1773 m. stovėjo stambi dvaro karčema, kurios gale buvo 6 naujos krautuvės. Prie aikštės buvo dar ir miesto karčemos, parduotuvės bei klasištinio formų (su 8 kolonų portiku) teisumo pastatas, kuriame vykdavo Ukmergės pavieta žemės teisimo sesijos.

Didelė dvaro sodyba išsidėstė atokiau, už Anykštos upelio, dėl to miesto architektūrai poveikio neturėjo. 1773 m. sodyboje buvo mediniai rūmai ir ūkio pastatai, o netoliese prie upelio — vandens malūnas ir bravoras. Už keivirčio mylios nuo dvaro sodybos buvo palivaras.

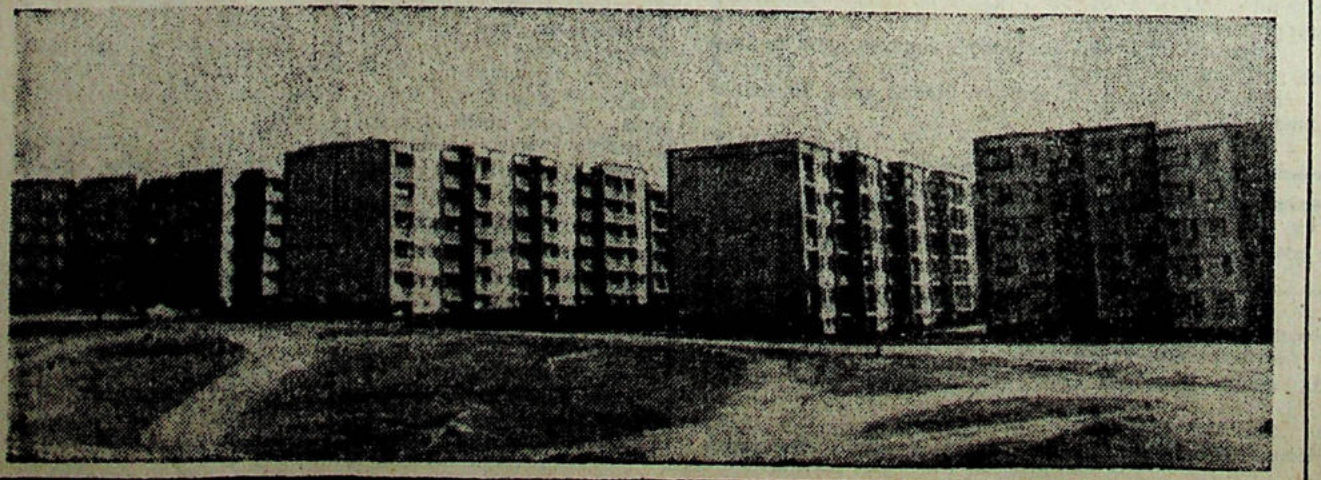
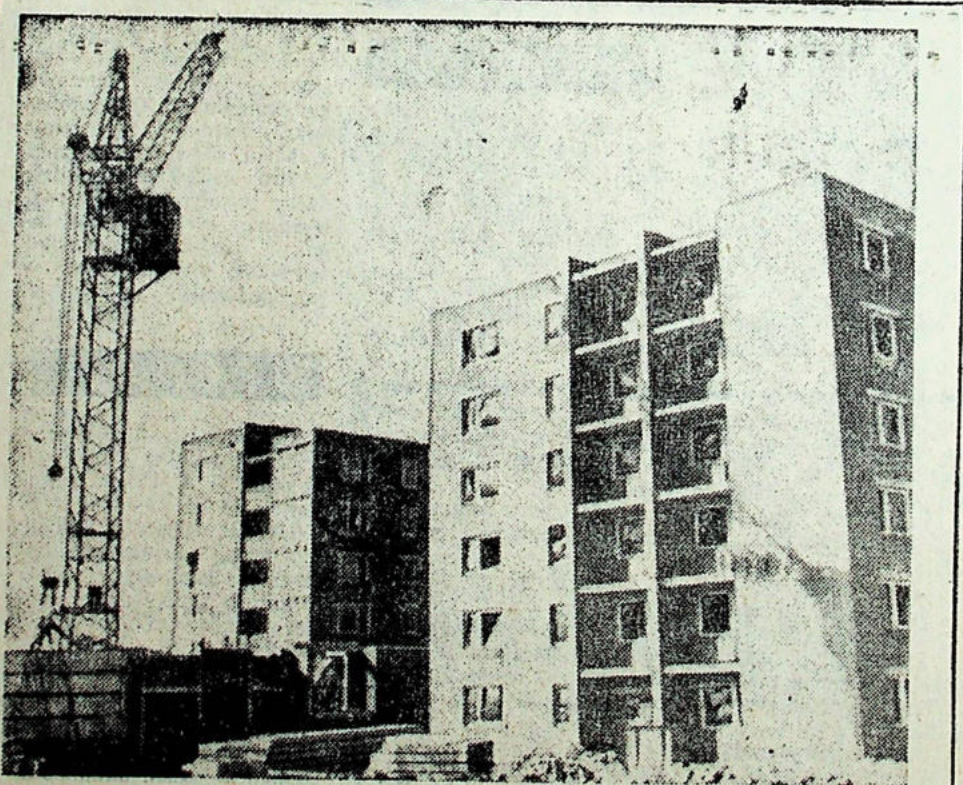
Algirdas Baliulis, istorikas.
Algimantas Miškinis, architektas

Statybos, statybos...

Ramybės mikrorajone Anykščiuose įkurtuvės švenčiamos po įkurtuvų, nes kasmet čia išauga daug modernių gyvenamųjų namų. Nemažai naujakurių gaus raktus į butus ir šlernet. Dabar statybininkai įtemptai dirbuojasi dar prie kelių gyvenamųjų namų statybos.

NUOTRAUKOSE: (dešinėje) greit ir šluose namuose įkurtuvės. (Apačioje) štai ji — Statybininkų gatvė Ramybės mikrorajone.

Vyt. Bagdono nuotr.

SPORTAS

Zemdirbių sporto žaidynės

Šiais metais respublikoje vyksta IX-os žemės ūkio darbuotojų vasaros sporto žaidynės, kuriose dalyvauja ir mūsų rajono kolūkių bei tarybinių ūkių fizinės kultūros kolektyvai. Pirmieji į kovą stojo tinklininkai bei krepšininkai. Zoninėse varžybose dalyvavo pogrūpių nugalėtojai. Teisę dalyvauti finalinėse sporto žaidynių varžybose iškovavo moterų krepšinio, vyrų bei moterų tinklinio rinktinės.

Birželio 2 d. Molėtuose vyko dvipūdes giros kilnojimo, virvės traukimo, kulkinio šaudymo, PDG keturkovės lengvosios atletikos zoninės varžybos. Šiose varžybose geriausiai pasirodė Elmininkų eksperimentinio ūkio virvės traukėjai, tapę nugalėtojais. Antrą vietą iškovojo K. Staro kolūkio šauliai S. Bileišis ir A. Zemaitis, „Gintaro“ kolūkio virvės traukėjai

bei PDG keturkovininkai. Zoninių varžybų nugalėtojai: moterų krepšinio, vyrų bei moterų tinklinio rinktinės, Elmininkų eksperimentinio ūkio virvės traukėjai liepos 6—8 dienomis varžysis dėl IX-ty žemės ūkio darbuotojų vasaros sporto žaidynių nugalėtojų vardų finalinėse varžybose Vilkaviškyje.

R. Kastečka

Lalmėjo šilutėškiai

Anykščių „Automobilisto“ komandos futbolininkai buvo išvykę žaisti iilinių pirmojo rato LTSR „Nemunas“ aukščiausios grupės futbolo rungtynių į Šilutę. Ten jie susitiko su vietos komandos vienuolike. Susitikimas tarp anykščių ir šilutėškių baigėsi rezultatu 2:1 aikštės šeiminių naudai.

A. Nemunaitis

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. VI. 12

DIENU ATGARSAI

SUKES, SUKELES...

Parūpo kartų su tėveliais išėjusiai į šilę Jurgitai basai palakstyti po žalią, žiedais marguojančią laukymę. Bet neilgai džiūgavo mergaitė, žolynuose būta sudaužyto butelio šukių. Verkią, kukčioja Jurgita susiėmusi krauju pusruvusių pėdą, giliai įsniigo aštri šukė...

Diena karšta, po darbo traukia paupin pasimaudyti, atsigaivinti Sventosios vandeniu. Bet tą pavakare teko į namus iš upės parslubuoti apsvyniojusį stiklo šukę perpjautą pėdą nosine. Daug tų sudaužytų butelių pamikėse, pakrūmėse, paupiūose. Žiba saulėje stiklo šukės, kitos slepiasi žolynuose, smėly.

Vargu ar galima kaltinti už tai atvykėlius iš kitur, turistus. Prie pat Anykščių dunkančias giraites, per miestą vingiuojančios Sventosios pakrantės sudaužytų butelių stiklais „papošia“ patys anykštėnai. Tie, kurie trenkia ištuštintą butelį į akmenį, matyt, nejučia atsakomybės už galimas pasekmes, žiemis nesvarbu, kad susižalos vaikai, kad teršiamas aplinka. Reikėtų, kad su tokiais būlume griežtesni. Jei nepadedą žodžiai, prašymai, jei nejučia gėdos dėl savo nekultūringumo, reikia leiskoti veiksmingesnių kovos priemonių su tais „šaunuoliais“ — butelių daužytojais.

V. Vaišys

KURIOJE GYVENVIETĖJE?

„Atžalyno“ kolūkyje yra trys nemažos gyvenvietės. Viena vadinasi Sovenių, o kitos dvi — Kavarsko. Dėl vienodų pavadinimų neretai pasidaro bereikalinga painiava. Atvažiuoja Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojai ar koks nors svečias, ir jiems pasidaro neaišku, kur reikėtų sukli, ieškoti reikiamo žmogaus. To galima būtų išvengti, jeigu prie kiekvienos gyvenvietės būtų pavadinimas, jis orientuotų atvykusius. Kaip visuose miesteliuose, taip ir stambioje gyvenvietėje galėtų būti namų numeracija, kai namas pažymėtas numeriu, daug lengviau rasti tą ar kitą gyventoją. Pasigendame mes, vietiniai, ir apšvietimo. Juk stipiai eina per visą gyvenvietę, tereikėtų tik pakabinti šviestuvus.

Tokie mūsų Kavarsko gyvenvietės gyventojų, pageidavimai. Manau, kad juos patenkinti nebūtų sunku.

V. Grimža

ATJAUTE SENA

Sunku senam žmogui, nebėra sveikatos, išsenka jėgos... Lėtai lėtai, vos pakeldamas kojas, pasiramsčioldamas lazda vieškelio Anykščiai — Troškūnai ejo senukas. Pro šalį pralekdavo automobiliai, vairuotojai tarsi nematydavo sunkiai einančio žmogaus, niekam neatėjo į galvą stabtelėti, pavežėti. Visi skubėjo savais keliais. Bet vis dėlto atsirado vienas vairuotojas, atjaučiantis senuką. Išlipo iš mašinos, priėjo prie senuko, padėjo jam įlipti ir nuvažiavo toliau. Iš tolo stebėdamas šį vaizdą neįsidėmėjau to vairuotojo mašinos numerio. Džiugino tas faktas, kad ne visi tokie neįtūri. Atsirado, kuris atjautė seną, pažvelgė taip, kaip derėtų pasielgti tokiais atvejais ir kitiems. Argi kilnumas, jautrumas turėtų būti išimtinis, tik nedaugeliui būdingas bruožas?

E. Kišklenė

KULTŪRINIAI KRONIKA

Pasidalinome darbo patirtim

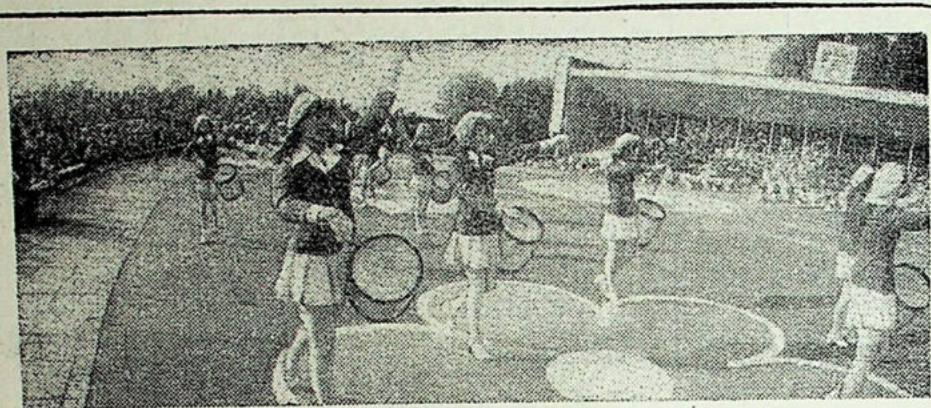
Anykščių rajono biblioteklininkai organizavo gamybinę išvyką į Kaišiadorių rajoną. Išvykos tikslas — pasidalinti darbo patirtimi su šio rajono bibliotekininkais.

Kartu su kaišiadoriečiais aptarėme darbą su vaikais, kraštotyrinio, bibliografinio informacinio darbo klausimus.

Susipažinome su rajone geriausiai dirbančiomis Palomenės kaimo ir Ziežmarių miesto bibliotekomis, jų pasiekimais bibliotekinio darbo baruose.

J. Mikuckienė

Anykščių centrinės bibliotekos metodinio skyriaus vedėja

Gegužės 23—27 dienomis Siauliuose vyko kelvintasis respublikinis pučiamųjų instrumentų orkestrų saskrydis „Siauliai-79“. Iš šių respublikos miestų, aštuonių rajonų, iš broliškųjų Baltarusijos, Estijos ir Latvijos respublikų saskrydyje dalyvavo 39 kolektyvai — daugiau kaip 1300 muzikantų. Konkurso nugalėtoju tapo P. Memėno vadovaujamas Klaipėdos kultūros rūmų orkestras.

A. Dilio, (ELTA) nuotr.

Atsisveikinimo koncertas

Daug gražių tradicijų turį liaudies pramoginių šokių kolektyvas „Verpetas“. Viena iš jų — baigusių vidurinę mokyklą išlydėjimo koncertas. Toks atsisveikinimo su kolektyvą paliekančiais šokėjais vakaras įvyko praėjusį trečiadienį Anykščių kultūros rūmuose.

Siltus padėkos žodžius vadovams — S. Bilevičiui ir J. Prackeliui sakė moksleiviai, baigiantieji vidurinę mokyklą ir pasirodę tolimiesiems skrydžiui. Jiems teko dalyvauti daugybėje koncertų, konkursų. Šiame kolektyve jie mokėsi atkaklumo, ištvermės, patyrė pergalės džiaugsmą.

Kartu su kitais atsisveikinimo šokius šoko abiturientai Virginija Puzinaitė ir Vytautas Duknauskas, pirmieji „Verpeto“ kolektyve tapę „B“ klasės šokėjais. Vakarą su kitais atsisveikinimo šokius šoko abiturientai Virginija Puzinaitė ir Vytautas Duknauskas, pirmieji „Verpeto“ kolektyve tapę „B“ klasės šokėjais. Vakarą su kitais atsisveikinimo šokius šoko abiturientai Virginija Puzinaitė ir Vytautas Duknauskas, pirmieji „Verpeto“ kolektyve tapę „B“ klasės šokėjais.

Išvyka į Palangą

Pasibaigus pavasario sėjai, „Aukštakalni“ kolūkis suruošė mechanizatoriams dviejų dienų ekskursiją į Palangą. Žemdirbiai aplankė Gintaro muziejų, susipažino su miestu, gėrėsi jūra, įspūdingu saulėlydžiu. Ši ekskursija suteikė naujų jėgų ir energijos ūkio mechanizatoriams.

B. Sauliūtė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Pirkėjų dėmesui
S. m. birželio 15 dieną
Anykščių universalinėje
parduotuvėje organizuojama
audinių paroda-pardavinimas.
Kviečiame atsilankyti.
Administracija

Mirus mylimam broliui.
VYTAUTA DAGI nuširdžiai užjaučia
„Už taiką“ kolūkio
specialistai ir bendradarbiai.

ROZALIJA
BARANAUSKIENEI
Gilaus liūdesio valandą,
mirus mylimam vyrui,
nuširdžiai užjaučia
reikią
Nadoliskal, Ribaubos,
Litvinavičiai, Salfenai,
Diliai ir Siaučilėnė.

Mirus MYKOLUI
AUGULIUI, nuširdžiai
užjaučia šelmą ir artimiesiems reikią
Anykščių KMK profsąjunginė organizacija.

STASEI RUDOKIENEI
Gilaus liūdesio valandą,
mirus mylimam vyrui,
nuširdžiai užjaučia reikią
Elmininkų bandymų
stoties eksperimentinio ūkio Niuronų
skyriaus laukininkystės darbininkai.

ONAI KAZLAUSKIENEI
Gilaus liūdesio valandą,
mirus mylimam seseriai,
nuširdžiai užjaučia reikią
Nežinybinės apsaugos
poskyrių darbuotojai.

ALGIUI RUDOKUI
Gilaus liūdesio valandą,
mirus mylimam tėveliui,
nuširdžiai užjaučia reikią
Sviesto gamyklos
Anykščių cecho gamybininkai.

Dėkojama

Nuširdžiai dėkojame
„Ažuolo“ kolūkio valdybai,
pirmininkui A. Urbonui,
vairuotojams B. Masiuliui ir B.
Valavičiui, Juodelių šelmą,
giminėms, kaimynams, visiems
pažįstamiems, kurie užjautė ir
padėjo mums sunkią valandą,
laidojant Anelę Golubovą.

Cenių ir Vitkūnų šelmos

Reikiame nuširdžiai padėką „Pirmyn į komunizmą“
kolūkio valdybai, pirmininkui
J. Stasiukoniui, partinei,
komjaunimo ir profsąjunginėms
organizacijoms, kontoros
darbuotojams, specialistams,
mechanizatoriams, gyvulininkystės
darbuotojams, kolūkiečiams,
giminėms, kaimynams, visiems,
kurie užjautė ir padėjo mums,
laidojant mylimą vyrą ir tėvelį
Praną Našlėną.

Zmona ir vaikai

Dėl brangaus vyro mirties
nuširdžiai užjaučia me mokytoja
VERONIKĄ SAKENIENĘ.

Buvę muzikos mokyklos
fortepijono klasės mokiniai ir jų tėvai

Nuširdžiai užjaučia me
ALGI RUDOKĄ, mirus mylimam tėveliui.

Anykščių sviesto gamyklos
vairuotojai ir šaltkalviai - remontininkai

Juodupės vilnos audinių fabrikas „Nemunas“ skelbia moksleivių priėmimą į profesinės technikos mokyklos Nr. 8 filialą audėjų specialybei įsigyti.

I mokyklą priimamos mergaitės, baigusios 8 klases. Mokymosi laikas 2 metai. Mokinės aprūpinamos bendrabučiu, nemokamu maistu, drabužiais. Gamybinės praktikos metu išmokama 50 proc. uždarbio. Sudaromos sąlygos mokytis vakarinėje vidurinėje mokykloje. Norinčios mokytis paduoda reikalingus dokumentus. Mokslų metų pradžia nuo rugsėjo 1 d.

Mokyklos adresas: Rokiškio raj. 234822 Juodupė, Vilnos audinių fabrikas „Nemunas“, telef. 5-71-57, 5-72-91.

Utenos politechnikumas

(M. Melnikaitės 16, telefonas 5-17-54, 5-18-58)
Priima moksleivius 1979/80 m. m. dieniniame skyriuje į šias specialybes: pramonės įmonių elektriniai įrenginiai, žemės ūkio elektrifikavimas ir trikotažo pramonės įmonių mašinų ir įrengimų — su aštuonmečiu ir viduriniu išsilavinimu bei trikotažo gamybos technologija — su viduriniu išsilavinimu.

I vakarinį skyrių moksleiviai priimami į pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę su viduriniu išsilavinimu.

Pareiškimai priimami su 8 kl. išsilavinimu iki rugpjūčio mėn. 1 d., o su 11 klasių išsilavinimu — iki rugpjūčio 14 d. (į vakarinį skyrių — iki lapkričio 15 d.).

Liepos mėn. 16—28 d. d. stojantiems su 8 klasių išsilavinimu vyks parengiamieji kursai.

Stojamieji egzaminai vyks rugpjūčio 1—21 dienomis (vakariniam skyriuje rugpjūčio — lapkričio mėn.).

Stojantieji faiko šiuos egzaminus: lietuvių kalba (raštu) ir matematika (žodžiu).

Moksleiviai aprūpinami bendrabučiu ir gauna stipendiją.

Direktorius

Anykščių rajono buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato nuomos punktas nuomoja:

vakarines sukeles, palapines, indus, šaldytuvus, miegamus maišus, pripučiamus čiužinius, televizorius „Junost“, portatyvines dujines plyteles, kuprines, rankinius sodo purkštuvus, hamakus ir kitą sportinį inventorių.

Direktorius

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklos reikalingi šių specialybių darbuotojai: vairuotojai darbu su pienovežiais, šaltkalviai-remontininkai, elektrikai ir gamybos darbininkės Anykščių cecho.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių.

Administracija

Jonavos gamybinis susivienijimas „AZOTAS“ skelbia moksleivių priėmimą į bazinę Jonavos 44-tą vidurinę miesto profesinę technikos mokyklą 1979/80 m. m. Mokykloje mokoma tokių specialybių:

1. Elektros įrengimų remonto elektromonterių.
2. Kontrolinių matavimo prietaisų ir automatikos šaltkalvių.
3. Aparatininkų (KMP ir A šaltkalvių).
4. Šaltkalvių-remontininkų.
5. Aparatininkų (cheminės analizės laborantų).

I mokyklą priimami jaunuoliai ir merginos 15 metų amžiaus, baigę ne mažiau 8 kl. Mokymosi laikas 3 metai. Besimokydami įsigyja pasirinktą specialybę ir vidurinį išsilavinimą.

Mokslų metų pradžia rugsėjo 1 dieną. Pareiškimai priimami nuo birželio 10 dienos.

Besimokantieji nemokamai aprūpinami maistu, išieginiais ir darbo drabužiais, avalynę. Gamybinės praktikos metu mokama 33 proc. uždarbio. Visi moksleiviai aprūpinami bendrabučiu.

Baigusieji mokyklą įdarbinami Jonavos gamybiname susivienijime „Azotas“.

Kreiptis šiuo adresu: Jonava, Kauno g-vė 75, telefonas 5-29-68.

Direktorius

67202 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišky ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais nusė „Pravdos“ formato.

Tir. 11.083

Užsak. Nr. 1025